

עין טורמלכא

שלושה שירים

שיר החושים הפתוחים

לא

א.

— למה אתה מרכיב משקפים?
כדי לראות את המחשבות.

— למה אתה לא מדבר פאָשר אתה מקשיב למוסיקה?
אני שותה את הצלילים. אני נושם אותם.

— למה לכוכבים יש רגלים ולירח ן

הוא מתקרב אלינו קרוב מאוד. הוא נוגע: אור בלי חם.

— ואור השמש?
חם מדי. החם הופך לאור.

— בירושלים?
כחל כלי הו א ו ר

— למה דופק לך כל כך הלב?
הוא רוצה לשיר. הוא יודע לשיר בלי קול.

– למה עיף החלום?
מפני שהשמש שקעה. הוא חוצה את החשך.

– כשהצפורים עפות הן חוצות את האויר?
לא. הן מצמצמות אותו.

– זה נעים להן?
נעים. שמע את הרוח החולף בענפים.
הצליל לא חוזר על עצמו לעולם.

– למה הפרחים הצהבים דומים כל כך אחד לשני?
השמש סנורה אותם.

– לאן מגיעה המערה שבעיניך?
אל הלילה האין-סופי.

– והברק שבעין?
אל לבת האור.

– למה הדברים כל כך פשוטים?
הם אוהבים את הפשטות.

שירת האדמה

א.

אֹכְלִים אָנוּ אֶת הַיְרֻקוֹת שֶׁל הַשָּׁמֶשׁ
וְאֶת הַיְרֻקוֹת הָאֲדָמָה,
קוֹשְׁבִים אָנוּ
לְשִׁירַת הַשָּׁמֶשׁ
לְשִׁירַת הָאֲדָמָה.
עִם יוֹבֵל הַקְּדָמוֹן אָנוּ,
אָבִי אֲבוֹת הַנְּגוּן
וּבֶן בְּנוֹ שֶׁל שׁוֹפָף
הָדָם בְּאֲדָמָה.

ב.

עַל-כֵּן שִׁירַת הָאֲדָמָה
עֲצָבוֹת הִיא.
עֲצָמוֹת הִנֵּה וְצֵר.
מִי שֶׁחָדַל לְהוֹלִיד
יִטַּל מִיִּתְרִים בְּיָדוֹ
לְצִלְלִים צוֹלְלִים
וּבְעֲצָמוֹת יְתוֹפֵף.

ג.

אֶת קוֹלוֹת הָאֲדָמָה
מִיָּם יִשְׁטֹפוּ.
מִיָּם נָעִים.
אֶת קוֹלוֹת הָאֲדָמָה
מִיָּם יִטְהַרוּ.

— הַתֵּאֵבֵב אֶת קוֹלוֹת הָאֲדָמָה?
הִזְנִיף לְכָךְ
הִתְצַרְף רִיחֶךָ?

ד.

אוֹתוֹת הַשָּׁמַשׁ
אוֹתוֹת הַשָּׁמַשׁ
מוֹאֲרוֹת.
לְטֹהֶרֶת שִׁחַר
מִי לֹא יֵשִׁישׁ?
וְהַשִּׁיר כָּחַל כְּלִיל.
הִתְחַלֵּין.

ה.

הַעֲרִיתִי בַשִּׁיר אֶת חַיִּי.
עָרַב,
מָסַךְ חַשִּׁיר
עַל חַיִּי יָרַד,
רוּוִי דָמַע שְׁלֹא נִשְׁפָּךְ.
לֹא אוֹת וְסִימָן
בְּקִשְׁתוֹת הָעֲפָעָפִים
וּבְמַעְרוֹת הַפֶּה.
אֶפְלוֹל
אוֹר מְעַרְעֵר
הַלֵּב מְעַרְעֵר.
עֲדִין מְבַקֶּשֶׁת הַיִּיתִי
אֶת כְּרָמִי הָאוֹר,
שְׂדוֹת תְּחוּחִים
רְגָבִים חֲשׂוּרִים.

תהלת-המוות

”כל נשמת גוף מת יהודי אינה
מבינה עוד גרמנית,
שפת קדש אחת לה: עברית!
והיא בספוגיה דמים בלבנת
הספיר!”

(אורי צבי גרינברג, 'מטמורפוזה של הצמחים')

הנוכח את הלילה: שפה מרעלת.

— מה אתה נוכח את הלילה?

מה כלכם פותחים את לעכם

וצועקים גרמנית: שפה ארית.

צליל הפקדות תקוע

בקרקע כחרב פיפיות.

מה אתם כרוכים ברצועות-עור במתניכם

ומגפיעור ברגליכם?

עיני הפרא, השער הסרוק

עור הלחי החלק המגלבי,

מה אתם נוכחים את הלילה?

מולכם שלדים חיים רועדים

רעבים, בלא-פחות, קופאים

ציפי חיים למות —

? ה ו ד י ם .

ב ג י נ צ ח ה ת נ ן ך .

עד הנה הגיעו צויחוחותיכם

או, גרמנית התחלוא.

התרבותית, המדיקת, במגעיה-הרשע

בסדר הפשע,

בנקיון הארס.

צמק בשאול

פוערים האימה, הרע והפחד.

צורמים לך דברי?

תהלת-המוות לכם: נוכחי המות.